

GLASILO KARTONAŽNE TOVARNE LJUBLJANA. IZDAJA SDS V NAKLADI 2.800 IZVODOV. IZHAJA MESEČNO. UREJA UREDNIŠKI ODBOR: GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: TATJANA ČERIN, TEHNIČNI UREDNIK DUŠAN PESEK, TISK KTL—TOZD TIKATRBOVLJE, CESTA TONČKE ČEČ 44, UREDNIŠTVO: INFORMATIVNA SLUŽBA KTL, LJUBLJANA, ČUFARJEVA 16, TEL. 316 922 INT. 23

* Srečno Novo Leto *

* 1980 *

* * *

Letu 1980 naproti

Leto, ki je pred nami je čas novih podvigov, novih napredovanj v proizvodnji, gospodarjenju in družbenem standardu.

Življenje in delo v naši delovni organizaciji sta pokazala, da moramo biti pošteni, dosledni in solidarni drug do drugega, bilo v preteklem obdobju težko če hočemo obdržati to, kar je priborjeno. Sodelovati moramo povsod tam kjer se kuje boljši jutri in ostati zvesti našemu delavcu, ki želi mir, delo in napredek. Vse to bo porok za še bolj uspešno novo leto in le takega vam vsem skupaj iskreno želim v imenu konference OOZS KTL.

Predsednik konference
OOZS KTL
Franc Friškovec

Na osnovi doseženega, graditi novo

Plansko leto 1979 se hitro izteka. Rezultati, ki jih v njem beležimo, so spodbudni in zagotavljajo solidno osnovo za start v zadnje leto srednjeročnega obdobja 1976—80.

Res je, da se nekatere naše TOZD zadnje mesece srečujejo s splošnim pomanjkanjem osnovnih surovin, kar povzroča določene motnje v gospodarjenju. Vendar pričakujemo, da se bo prebrodilo tudi to obstoječe stanje, ter da bodo do konca

leta doseženi tako količinski kot finančni plani.

Načrtovanje gospodarskega leta 1980 in že istočasno planiranje novega srednjeročnega obdobja 1981—85 je v vseh TOZD naše DO smelo in ambiciozno zastavljeno.

Posamezne investicijske naložbe, ki so plod jasne premišljene in utemeljene orientacije ter strokovne usmeritve bodo v bodoče predstavljale novo gospodarsko moč našega kolektiva. Nova intenzivna in večja proizvodnja bo prinašala višji dohodek, ki bo omogočal novo gospodarsko rast ter socialno varnost zaposlenih...

V letu 1980 pa nas čakajo predvsem naloge za smoterno izrabo obstoječih kapacitet ob najboljši izrabi izdelovalnih materialov in pri nenehnem izboljševanju kvalitete izdelkov, da bomo lahko tudi v bodoče držali korak z vedno ostrejšimi konkurenti na trgu.

Težke in velike naloge pa bo mogoče izpolnjevati le tako, da bomo krepili samoupravljanje ter ga tako približati delovnim ljudem, da bo lahko vsak posameznik vplival na dogajanja v svoji delovni sredini, preko delegatskega sistema pa na življenje v celotni delovni organizaciji.

Z razvijanjem zaupanja v medsebojnih odnosih in s krepitvijo zavestne delovne discipline je potrebno ustvariti tako vzdušje v kolektivih, da bodo posamezni interesi podrejeni skupnim, samoupravno postavljenim ciljem. Le z doseganjem skupnih ciljev bo omogočeno uresničevati tudi interese vsakega posameznika, se pravi tiste interese delavcev zaradi katerih združujemo delo.

Z željo, da bi dosegli postavljene cilje in bili uspešni tudi v prihodnje, želim vsem temeljnim organizacijam Kartonažne tovarne Ljubljana in vsakemu delavcu srečno, zadovoljno in uspešno polno leto 1980.

Predsednik delavskega sveta
delovne organizacije
Marjan Skubic

Zadnje leto srednjeročnega plana

Namen pričujočega prispevka je kritično pokazati na pomanjkljivosti in hibe v procesu samoupravnega planiranja v naši delovni organizaciji.

V prvi vrsti bi poudaril načelo kontinuitete planiranja. Planiranje ni stvar časovnega obdobja, temveč aktivnost, ki teče stalno-kontinuirano skozi celotno obdobje poslovanja vseh funkcij v delovni organizaciji. To je prva napaka v našem dosedanjem razmišljanju, ko smo prepričani, da smo s formalnim verificiranjem planskega dokumenta izpolnili obveznosti. Planiranje zahteva predvsem spremljanje začrtanih nalog, ugotavljanje rezultatov odstopanja in najpomembnejše, spremljanje ukrepov za odpravo negativnih pojavov oziroma ohranjanje pozitivnih dejstev, ko gre za kvalitetne premike v poslovanju. To pa zahteva pravočasno, vsebinsko in kvalitetno informacijo za nosilca samoupravnega planiranja - delavca.

Kot drugo bi poudaril pomen načela sočasnosti planiranja. To načelo zahteva, da se vsi nosilci planiranja, ki jih vežejo skupni interesi v procesu poslovanja, sočasno dogovarjajo, usklajujejo in sprejemajo planske dokumente. Pomeni, da se mora delovna organizacija sočasno dogovarjati in usklajevati svoje načrte z dobavitelji, kupci, samoupravnimi organi medobčinskimi in republiškimi zbormicami, družbenopolitičnimi skupnostmi, družbenopolitičnimi organizacijami ipd. Skratka kvsod tam kjer nosilci planiranja vidijo svoje interese. Ne trdim, da je to enostavno, ravno nasprotno, to je izredno zahtevno delo, ki zahteva akcijski pristop, če želimo priti do kvalitetnih realnih planov.

In kako je pri nas pripravi dokumentov za zadnje leto srednjeročnega plana 1976-1980?

Kot prvo smo pripravili analizo uresničevanja srednjeročnega plana za minulo leto. Iz analize je razvidno kakšne rezultate dosegamo glede na planirane za posamezne temelne organizacije. Razvidni so tudi razlogi zaradi katerih je prišlo ponekod

do stagnacij oziroma do bistvenega odstopanja od plana. Le redko pa zasledimo, da smo na osnovi te analize sprejeli konkretne ukrepe, da slabosti odpravimo. Posledica tega je, da se še poglobljajo razlike med planiranim in doseženim. Kot primer navajamo materialni proizvod (od tod pritisk na povečanje maloprodajnih cen), produktivnost dela, planiranje zaposlovanja itd.

Četrto leto srednjeročnega obdobja je pri kraju. Poglejmo samo nekaj pokazateljev poslovanja, ki predstavljajo osnovo za planirane bodočega leta.

Materialni proizvod je za 4% nižji od planiranega. V enajstih mesecih smo namesto 80.458 ton izdelali le 77.123 ton. V istem obdobju lanskega leta smo izdelali 76.111 ton proizvodov, to se pravi le 1% več v letu 1979. Ali lahko opravičujemo slabo realizacijo materialnega proizvoda s pomanjkanjem surovin? Ali bi lahko več naredili z boljšo organizacijo dela, z odnosom do osnovnih surovin, skratka z izkoriščanjem notranjih rezerv? Ali smo res že tako dobro organizirani in ali je naš odnos do izpolnjevanja nalog tako popoln? Težave v preskrbi z ma-

terialom se bodo nadaljevale tudi v naslednjem letu! Zato moramo podvzeti odločilne ukrepe, če želimo obveznosti, ki jih sprejemamo za naslednje leto realizirati. Predvsem mislim na planirano povečanje materialnega proizvoda za 5% oziroma na 91.176 ton

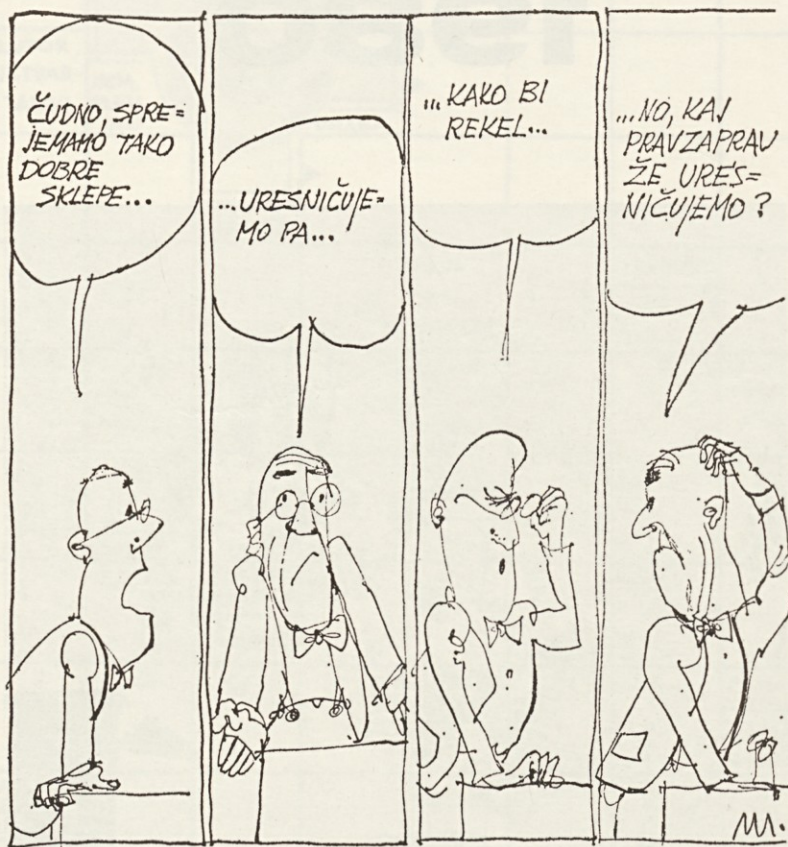
Z doseženim dohodkom in ostankom dohodka smo lahko zadovoljni. Dohodek je najpomembnejši v planiranju! Strmeti moramo za tem, da je čim večji. Vendar se moramo kritično vprašati, zakaj je kljub nizkemu materialnemu proizvodu relativno visok. Ali je dohodek večji zaradi višje produktivnosti dela, boljše organizacije, intenzivnejšega zaposlovanja, angažiranja osnovnih sredstev, uvajanja novih proizvodov i.t.d.? Ugotoviti moramo, da je višji predvsem zaradi povečanja prodajnih cen naših izdelkov. Koliko časa bomo lastne slabosti lahko kompenzirali s prodajnimi cenami? Planirana rast materialnega proizvoda kljub povečanju prodajnih cen ne bo dala zaželenega ostanka dohodka, dogovorjeno skupno porabo in sredstev za razširjeno reprodukcijo.

Želja za modernizacijo, za razširitev proizvodnih prostorov, za realizacijo novih proizvodov so velike. Čemu se bomo odpovedali na račun teh želja? Če bomo delali tako kot je treba, če bo vsak svoja dela in naloge izvrševal tako kot je dogovorjeno, bo potrebno manj razmišljanj o odpovedovanju.

Na koncu tega razmišljanja še nekaj o razpravi o letu 1980, ki je prisotna med delavci, med tistimi, ki bodo odločali o elementih plana, o sprejetih obveznostih, o ukrepih za realizacijo. Ali delavci razmišljajo o tem kaj pomeni sprejeti kvalitetni plan v katerem bo vsak videl svoje interese, interese temeljne organizacije, delovne organizacije, prispevek k stabilizaciji gospodarstva in k nadaljnjemu razvoju sistema socialističnega samoupravljanja? Le z aktivno vključitvijo slehernega delavca v razpravi o predlogu plana za leto 1980 bomo dobili tudi odgovore na ta razmišljanja.

Tomislav Cukrov

OGLEDALO: GOVORNIKOVA ZADREGA

MILAN MAVER

Iz misli...

Josip Broz Tito:

Govor na osmem kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije
»Nastaja vprašanje: zakaj se nam v gospodarstvu iz leta v leto ponavljajo skoraj isti problemi in slabosti? Kako to, da si jasno in natančno zastavimo letne in petletne cilje in naloge, potlej pa ugotovimo, da smo jih le deloma uresnili? Kaj je temu krivo?

V veliki meri gre za neizpolnjevanje tega, kar določimo s samoupravnimi sporazumi in

dogovori. Dokaj uspešno izgrajujemo sistem, sprejemamo zakone in plane, dosegamo dogovore in sporazume. Ne gre torej za slabosti sistema, čeprav so njegove boljše vedno možne in potrebne, marveč za delovanje mimo sistema, za to, da se ne držimo sistemskih rešitev in dogovorjenih stališč, za neodgovornost na raznih ravneh, tu in tam pa tudi za zavestno spodbijanje tega, kar smo sprejeli. Pogostokrat niti ne čakajo, da bi kakšna rešitev pokazala svoje odlike v praksi, marveč jo kar obidejo in zavlačujejo njeno uresničitev, ali pa jo formalno sprejemajo, de-

lajo pa po starem. Tako se vpilajo elementi stihijnosti in nestabilnosti v najbolj kočljivo področje — funkcioniranje sistema.

Odmikanje od tega, kar je bilo dogovorjeno, gre na roke liberalističnim in birokratskim tendencam, te pa, ene kot druge, onemogočajo uresničevanje planskih nalog.

Kaj nas v sedanjih okoliščinah čaka kot neposredna in dolgoročna naloga? Naša temeljna usmeritev mora biti politika stabilizacije. Bojevati se moramo za bolj stabilna gibanja, četudi za to ceno, da bo gospodarska rast začasno neko-

liko počasnejša. Ni nujno, da vse naredimo mi. Prišle bodo nove generacije — naj tudi te nekaj naredijo. Mi smo doslej naredili veliko. Dajmo olajšamo malo položaj naših delovnih ljudi, naših proizvajalcev.

V naših delovnih kolektivih so velike rezerve in možnosti za bolj produktivno, bolj ekonomično in učinkovitejše delo, toda s pogojem, da bolj varčujemo, še bolj delamo in smotrneje ravnamo v vsej družbi. Predvsem je nujno treba investicijsko, splošno, skupno, pa tudi osebno porabo speljati v okviru naših možnosti, se pravi realnega dohodka...

Podelitev priznanj krvodajalcem

... »Jasno je, da obstoječih problemov ni mogoče rešiti čez noč. To je daljši proces, čeprav so stvari, ki terjajo hitre intervencije in ne dopuščajo zavlačevanja, in ni dovolj, pojave zatirati, marveč moramo odpravljati vzroke. To je pomembno zlasti zdaj, ko pripravljamo srednjeročni plan. Aktualna vprašanja v gospodarstvu morajo kar najbolj pritegniti pozornost tako zveze komunistov kot vseh drugih organizacij, v številu seveda tudi sindikat«...

... »So tudi poskusi, da bi posamezne parcialne interese »politizirali«, v čemer se skriva nevarnost političnega manipuliranja z delovnimi ljudmi in občani. Tega v naši socialistični samoupravni družbi ne bi smelo biti. Zveza komunistov, zveza sindikatov in vse organizirane socialistične sile, zbrane v socialistični zvezi, se morajo odločno postaviti po robu takim tendencam. Nujno je treba krepiti zavest, da je združevanje dela in sredstev — ne pa zapiranje v ožje, lokalne, regionalne in druge okvire — v skupnem interesu delavskega razreda in vseh naših delovnih ljudi, v interesu vseh narodov in narodnosti naše dežele«...

... »Delegatski sistem in nadaljnji razvoj socialistične samoupravne demokracije terjata, da v vseh samoupravnih in državnih organih, v delegatskih skupščinah, forumih in organih družbenopolitičnih organizacij popolnoma uveljavimo in spodbujamo kolektivno delo.

S takim ciljem in na temelju pozitivnih izkušenj, ki smo si jih že pridobili, moramo še nadalje izpopolnjevati metode in oblike organizacije dela forumov in organov. Znano je, da v predsedstvu SFRJ kot v najvišjem državnem organu že vrsto let volimo podpredsednika za leto dni. To načelo smo pred kratkim uveljavili tudi v predsedstvu CK ZKJ, ko smo izvolili predsedujočega prav tako za eno leto. Ob dosedanjih izkušnjah lahko ugotovimo, da bi takšno prakso v prihodnjem razdobju lahko uveljavili in da bi to morali storiti tudi v drugih organih in organizacijah, od občine do federacije. Izjema bi lahko bili le nekateri izvršni in strokovni organi ter ustanove. A tudi tam bi morali razvijati in uveljavljati kolektivno delo ter skupno odgovornost.

Mislim, da nas k takšnemu načinu dela obvezuje s svojim bistvom naš samoupravni sistem. Takšna metoda in oblike organizacije izvirajo posebej iz potrebe, da delegatski sistem nemoteno deluje in se izpopolnjuje. Zato bi se morali že zdaj lotiti pretresanja takšnih metod in oblik ter postopoma preiti h kar najširšemu uresničevanju vsega tega.

O teh vprašanjih sem veliko razmišljal. Trdno sem prepričan, da bi tak način dela še bolj uveljavil kolektivno delo in odgovornost, da bi pripomogel k nadaljnji demokratizaciji dela vseh samoupravnih in političnih organov in preprečil uveljavljanje leaderskih in drugih nezdružljivih ambicij posameznikov. Z eno besedo, delo bi postalo učinkovitejše, odnosi med ljudmi pa boljši in bolj človeški. Vse to bi pripomoglo, da bi se Jugoslavija v stabilnih razmerah še nadalje uspešno razvijala kot socialistična, samoupravna in federativna skupnost«.

Za vas izbral Urednik

Konec novembra so se srečali krvodajalci dveh temeljnih organizacij združenega dela, ki sta na območju občine Ljubljana Center: TOZD Papirna konfekcija, TOZD Kartonažna in DSSS.

Srečanje je otvoril član IO OO Sindikata TOZD Kartonažna, tov. Ivo Vulič-Dermota, ki je zadolžen za krvodajalce v IO in pozdravil 150 krvodajalcev, ki so se srečanja udeležili.

V uvodnem nagovoru je tov.

Vulič opisal razvoj in organizacijo krvodajalstva od povojnih let do danes, ter poudaril: »Prvi kolektiv, ki je sam ponudil, da bo organiziral krvodajalsko akcijo, so bili zagorski rudarji. Njihovemu zgledu so sledili rudarji iz Trbovelj. Rdeči križ Slovenije je ponudil svojo pomoč in začel propagirati in zbirati krvodajalce. Brezplačno krvodajalstvo je steklo, še več, uspeh je daleč presegel vsa pričakovanja: medtem ko so imeli na zavodu od 4. junija 1945 do 31. decembra 1952 registriranih vsega 8993 krvodajalcev, je dalo kri samo 1953. leta 15.402 ljudi. Iz leta v leto je narasčalo število krvodajalcev. Tako množičen odziv našega prebi-

Tov. Tisu Marija rekorderka krvodajalskih akcij

valstva je rezultat tako odlične organizacije RKS pri zbiranju krvodajalcev, neumornega truda in dela občinskih odborov in vsakega posameznega aktivista RKS, kot razumevanja naših ljudi, da je konzervirana kri in njeni produkti danes nepogrešljiv element za reševanje življenj in uspešno zdravljenje, ki mora biti vsak trenutek na razpolago v zadostni količini in da nam more to nuditi le organizirano kontinuirano dajanje krvi vseh zdravih ljudi.

Krvodajalstvo je organizirano po načelu prostovoljnosti, brezplačnosti in anonimnosti. Območja, katerih prebivalci dajejo kri zavodu oziroma oddelkom, so določena sporazumno glede na število prebivalstva in na potrebe bolnišnice, ki jo oddelek oskrbuje. Ker bolnišnice potrebujejo vedno več konzervirane krvi in ker moramo pripravljati tudi rezervo liofilizirane plazme za naravne ali druge kata-

Priznanje krvodajalcem

strofe, je nujno, da daje kri dnevno planirano število krvodajalcev. To pa uspe predvsem tam, kjer se tega zavedajo ne le posamezniki, ampak pomagajo organizatorjem krvodajalskih akcij RKS tudi zdravstvena služba, družbenopolitične skupnosti, sindikati, SZDL in druge družbenopolitične ter delovne organizacije.

Doseženi rezultati tako naše transfuzijske službe kot organizacije krvodajalstva nas obvezujejo ne le, da jih ohranimo na doseženi ravni, marveč da jih še naprej razvijamo v interesu zdravstvene službe in zagotavljanje zalog stabilnih produktov krvi za izredne primere.«

Udeležence je pozdravil tudi tov. Draksler Miha in se pohvalno izrazil o aktivnosti krvodajalcev v naši tovarni, poudaril pomen prostovoljnega krvodajalstva v naši družbi. S pozdravi se mu je pridružila tudi sekretarka, tov. Marjeta Stopojnik, ki je opozorila na 25 letnico prostovoljnega krvodajalstva, ki smo jo praznovali v letošnjem letu. Po govoru je tov. Stopojnikova podelila 114 priznanj zaslužnim krvodajalcem naše delovne organizacije, ki so darovali kri več kot 5 krat, več kot 10 krat, več kot 15 krat, več kot 20 krat in več kot 25 krat.

Pri podelitvi ji je pomagala tudi rekorderka v darovanju krvi, tov. Marija Tisu iz TOZD Papirna konfekcija, ki je darovala kri že 46 krat.

Prijetno vzdušje ob zvoku domače glasbe

Priznanja je sprejelo 56 delavcev, ki so darovali kri več kot 5 krat, 26 delavcev, ki so darovali kri več kot 10 krat, 18 delavcev, ki so darovali kri več kot 15 krat, 6 delavcev, ki so darovali kri več kot 20 krat ter delavci: Bitenc Jože, Orehek Janez, Pertot Ljubo, Halilović Ibro, Mausar Ciril, Markelj Otmar, Zavrl Janez in Vulič-Dermota Ivo, ki so darovali kri več kot 25 krat.

Tov. Miha Draksler, pozdravlja naše krvodajalce

Po končani podelitvi smo v prijetnem vzdušju pokramljali in se zavrteli ob zvoku domače glasbe.

Ivo Vulič-Dermota

Inovatorji iz TOZD Kartonaža, DE-20

Predstavljam vam delovne tovariše inovatorje Marjana Dimnika, Rajka Pršo ter Petra Panjana. Vsi trije so zaposleni v DE-20, TOZD Kartonaža, in sicer: Marjan kot tehnolog II., Rajko kot vzdrževalec specialist ter Peter kot strojnik. Danes lahko ugotovimo, da so s svojim inventivnim delom prispevali k razvojnemu procesu proizvodnje, poslovanja in k izboljšanju pogojev dela z povečanim ekonomskim (zlasti se že vidijo rezultati na LW liniji) in drugimi učinki.

Najprej je tekel pogovor z tov. Marjanom in Rajkom, ki sta avtorja nove kalibrirke, ki je danes v preizkusnem obratovanju in so že vidni prvi rezultati.

Marjan, kako si prišel do ideje za izdelavo kalibrirke?

V razgovoru z vodjem obrata DE-20, tov. Janezom Habičem smo ugotovili, da predstavlja kalibriranje cevi ozko grlo v proizvodnji in tako sva začela z Rajkom razmišljati o stroju, na katerem bi lahko naredili več. Konstrukcijo stroja sva nato narisala in ga dala v izdelavo mehanični delavnici.

Ali predstavlja nova kalibrirka fizikalno oziroma tehnološko noviteto za DE-20?

Z ozirom na najino izobrazbo in izkušnje, ki jih imava je težko govoriti o tehnološki oziroma fizikalni noviteti, saj so to znane stvari, ki se uporabljajo v drugi industriji, midva pa sva to znanje prilagodila naši tehnologiji.

Kje sta dobila informacijo o načinu krmiljenja stroja, ki je novost za naše razmere, saj se pozicije orodja določajo brez zunanjih končnih stikal?

Povabljeni sva bila na sejem elektronike, k firmi »Festo«, tam sva si ogledala različne principe delovanja in krmiljenja pnevmatskih elementov. Ko sva se zanimala za magnetno krmiljenje, sva dobila informacijo, da tega v Jugoslaviji še ni v programu nobene tovarne in takrat sva se odločila, da ga narediva sama.

Kako sta pristopila k izdelavi magnetnega krmiljenja?

Ker na tem področju nisva imela izkušenj, sva obiskala delovno organizacijo Iskra Stegner, kjer sva se posvetovala z ing. Mrakom, ki naju je naklonjeno sprejel in nama povedal, da magnetov z takšno lastnostjo še nimajo v proizvodnji. Svetoval pa nama je, kje lahko dobiva stikala ter magnetne ploščice za vdelavo v bat. Ker ploščice niso ustrezale najini zamisli, sva se odločila za magnetne iz zvočnikov, ki po obliki, velikosti in funkciji približno ustrezajo.

In kako naprej (ogrodje stroja je narejeno, imata pnevmatiko in magnetne)?

Stroj smo sestavili in ugotovili, da ima premalo moči in da zrak ne odgovarja za funkcijo kalibriranja. Odločila sva se za hidravliko. Naredila sva izračune in šla v predelavo pogona. Električno krmiljenje ter določene pogoje je projektiral tov. Racman.

Od zamisli do obratovanja stroja je potekel kratek čas, približno dva meseca, kar je

zasluga organizacije dela, saj se je paralelno delalo na krmiljenju, pogonskemu delu ter izdelavi orodja in stroja samega.

In kakšna je zmogljivost stroja?

Delovni takt je sedem sekund, pri čemer je potrebno poudariti, da cevi, ki pridejo v kalibriranje ne smejo biti presuhe oziroma prevlažne.

Kaj pa pri starem stroju?

Pri starem stroju je posluževalec ročno natikal na trn. V primeru, da je bila cev preveč osušena in ni šla na trn, jo je vrgel stran, če pa je bila prevlažna, jo je na trnu zmečkalo. Na takšen način je prišlo tudi do šestdeset procentov odpadka.

Kakšna je primerjava novi-stari način kalibriranja?

Pri novem načinu so boljši delovni pogoji (ni plina, ne ropota), manjši fizični napor, večja varnost pri delu — pri poučenem delavcu ne more priti do nesreče, stroj je bolj prilagojen prostoru, kar je pomembno za DE-20, ki je zelo utesnjena in ne nazadnje zmogljivost novega stroja je trikrat večja.

Tov. Habič, kakšni so bili stroški izdelave novega stroja?

Stroški so znašali šest do sedem starih milijonov dinarjev.

In koliko bi stal podoben stroj na tržišču?

Bil bi znatno dražji in vprašanje je, če bi izdelavo takšnega

stroja sprejeli v naročilo, obstajajo pa kalibrirke v tujini (firma Mayer), vendar zelo drage, toda verjetno bi bila njihova zmogljivost nekoliko večja.

Tov. Habič, kakšen odnos je do izdelave strojev doma in miselnost ljudi ob tem?

Prepričan sem, da bi z boljšo organizacijo in sodelovanjem vseh služb lahko veliko strojev izdelali doma. Do sedaj so se slabosti kazale v tem, da je nekdo načrte izdelal, nato pa jih predal v izdelavo in s tem je bila njegova faza dela zaključena. Imamo tudi lastne zamisli o izdelavi robilnega avtomata na pnevmatiko, tako da bomo lahko robili pokrove iz aluminija, ki je tudi v programu investicij za leto 1980. Prav tako imamo namen izboljšati sistem krmiljenja žag na špiralnih strojih in izdelati vse varovalne zaščitne naprave na špiralnih in rezalnih strojih.

Predstavljam vam naslednjega sogovornika, to je tov. Peter Panjan, ki je izdelal tehnično izboljšavo na LW liniji, tako da je po osmih letih stekla nemotena proizvodnja na LW liniji, ki je zamenjala ročno delo desetih ljudi.

Kakot to, da si se odločil za usposobitev LW linije, ko je vladalo splošno mnenje, da je nemogoče, da bi obratovala?

Pred dobrimi dvema leti sem se javil na delovne naloge skupinovodja dodelave in po nekaj dnevih mi je vodja oddelka tov. Habič pokazal stroj in izrazil željo, da bi poizkusil spraviti stroj v obratovanje.

Kako si se lotil te delovne naloge?

Najprej sem ugotovil, da je stroj popoln, in da zato mora iti v pogon. Nato sem ga očistil, saj je bil zelo umazan in začel razmišljati kako stroj funkcionira? Začel sem preizkušati obratovanje stroja po posameznih fazah dela, jih pravilno nastavljal, tako da sem prišel do celotnega obratovalnega postopka.

S kakšnimi težavami si se srečeval pri delu?

Zaradi pomanjkanja kadra v oddelku sem moral to nalogo večkrat prekiniti. Manjkalo je tudi nekaj originalnih delov stroja, ki jih je bilo težko nadomestiti.

Kakšno je bilo mnenje sodelavcev v zvezi z možnostjo obratovanja stroja?

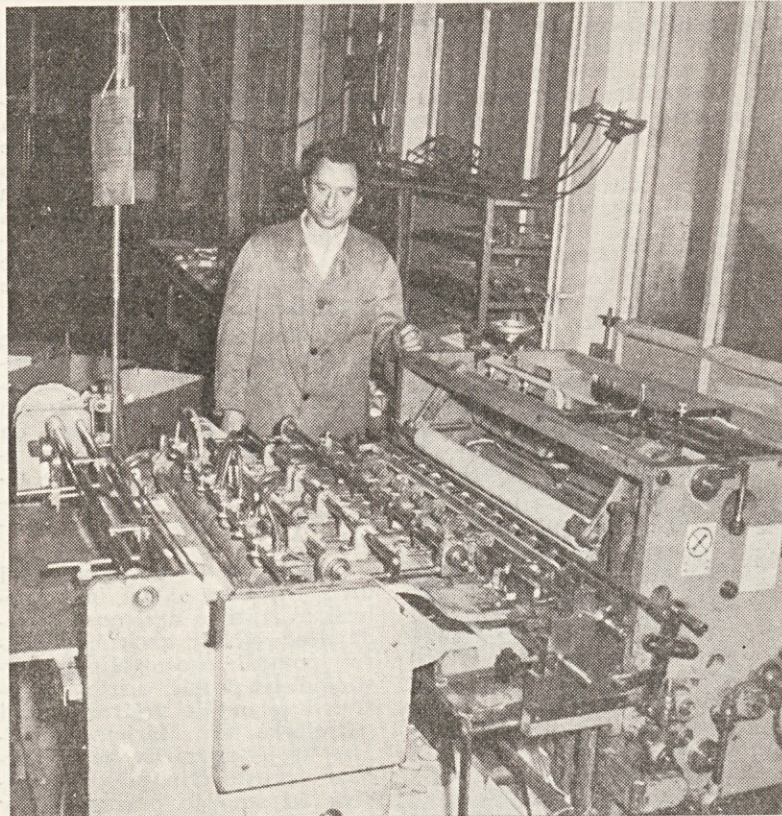
Delavci, ki poznajo stroj, so bili mnenja, da stroj ne bo obratoval, čes da so že sami poskusili pa jim ni uspelo. Nekateri pa so bili zainteresirani za to, da se stroj usposobi in so me vzpodbujali pri delu.

Koliko časa si se intenzivno ukvarjal z omenjenim delom?

Ker sem delo večkrat prekinil, iz že omenjenih razlogov, je težko oceniti, koliko časa sem porabil za usposobitev stroja. V dveh mesecih je stroj stekel.

Kaj predstavlja LW linija za DE-20 in TOZD?

Dvig produktivnosti, saj dela na njej sedem delavk, ki naredijo dvakrat več kot prej z roč-

Tov. Panjan ob stroju

Tov. Dimnik ob kalibrirki

(nadaljevanje na 8. strani)

Lepo se je spominjati nekdanjih dni

Bil je petek, 23. novembra, toda v Kartonažni tovarni ni bil običajen dan. Delavci dopoldanske izmene temeljne organizacije Kartonažna in delovne skupnosti so ravno odhajali, ko so se z vseh strani Slovenije bližali k tovarniški stavbi, na Cufarjevi 16, starejši ljudje. To so naši bivši delavci, ki sedaj uživajo zaslužen pokoj. Ko so prihajali mimo nas, si iz njihovih obrazov lahko razbral, da so v mislih na svojih nekdanjih delovnih mestih, in da so tudi letos komaj čakali povabila na to tovariško srečanje, kjer bodo ponovno obujali spomine in se poveselili.

Pozdravne besede tov. Marjana Skubica predsednika DS DO

Tov. Florjančič pozdravlja naše upokoјence

Ko smo letos ponovno pripravljali to srečanje, smo bili kar malce v zadregi, ali bo naš, sicer prostorni obrat družbene prehrane, zmozel sprejeti vse, ki se bodo odzvali našemu vabilu, saj imamo že 359 upokojenih delavcev. Ob tem naj pripomnimo, da v tem številu niso upoštevani upokojeni delavci dveh temeljnih organizacij — »TIKE« iz Trbovelj in »Embalažnega servisa« iz Kopra. Bojazen ni bila odveč. Vabilu se je odzvalo kar 216 upokojencev, ki so skupaj z nekaterimi še delovnimi tovariši in vabljenimi predstavniki temeljnih organizacij popolnoma zasedli še dodatno opremljeno veliko dvorano obrata družbene prehrane. Pogled na njihove vesele obraze, medsebojne zgovorne pomenke ter nalepe rdeče nageljne, ki so jim jih pripeli na prsi ob prihodu je bil za dogajanja v naši delovni organizaciji kar nekako nevsakdanji. Zato ni čudno, da me je ob pogledu na polno dvorano, ko sem po mikrofону napovedal pričetek srečanja in podal prikaz njegovega odvijanja, spreletel občutek bojazni ali bo srečanje potekalo tako, da bodo zbrani zadovoljni.

Pozdravne besede je v imenu družbenopolitičnih organizacij izrekel vsem prisotnim predsednik konference osnovnih organizacij sindikata Kartonažne tovarne, Franc Friškovec in v imenu samoupravnih organov celotne delovne organizacije, predsednik delavskega sveta KTL, Marjan Skubic. Oba sta med drugim izrazila veselje, da se po lanskem srečanju ponovno srečujemo, in to še v večjem številu, kar je še toliko bolj vspodbudno za nas organizatorje. Na vse zbrane pa so naredile vtis besede našega novega generalnega direktorja Toneta Florjančiča, ki že sedaj temeljito in smelo usmerja nadaljno pot naše delovne organizacije. Ko je v kratkem pojasnil situacijo neljubih dogodkov v začetku letošnjega leta, o katerih so se tudi upokoјenci lahko seznanili preko našega tiska, je nadaljnje misli namenil predvsem njim delavcem, ki so s svojim vestnim in marljivim delom doprinesli k sedanjemu poslovnemu uspehu tega kolektiva. Prav oni so v preteklih letih z odrekanjem višjim osebnim dohodkom prispevali k novim investicijam, in nakupu najmodernejših strojev. To pa nas tudi obvezuje, da se pri sedanjih rezultatih ne zaustavljamo, kajti še veliko je možnosti,

da jih hitro in učinkovito izboljšamo. Več osebnega prizadevanja slehernega delavca, boljša delovna disciplina in urejeni medsebojni odnosi morajo biti naša skupna naloga. Ob zaključku se je tov. Florjančič pridružil že izrečenim čestitkam predhodnih govornikov k praznovanju Dneva republike in Novega leta 1980.

Vzdušje tega srečanja je popestril prisrčen in sproščen nastop pevcev in recitatorjev osnovne šole Ledina. Za njihov vstop v dvorano, ko so se držeč za roke bližali nastopnemu mestu, je gostom vlil mladostno svežino, ki jo je nato stopnjevala še njihova vsaka nadaljna programska točka. Ni čudno, da so bili deležni, tako oni, kot njihovi učitelji prisrčnega aplavza po vsaki točki nastopa, predvsem pa po njihovem zaključku.

Kljub temu, da si se komaj premikal med zasedenimi stoli, je pogostitev tekla hitro, za kar se imamo zahvaliti vsem delavkam, ki so nam priskočile, vkljub svoji nepoklicnosti, na pomoč pri strežbi. Posebna zahvala pa gre pri tem našemu referentu za šport in rekreacijo, Mirku Plazniku, ki je s svojimi napotki in lastnim vzgledom prispeval, da v postrežbi ni bilo zastoja. In ko je ob dobrih jedeh in pijači, zaigral že skoraj naš domači, zabavni trio »Soča« je bilo prijetno vzdušje

Dvorana obrata družbene prehrane je bila nabito polna

Pionirji so pripravili prijeten program

na višku. Za same upokoјence pa je bilo dodatno zadovoljstvo tudi to, da je vsak od njih prejel 600 din, ki ga bodo še naslednje dni spominjale teh trenutkov.

Zadovoljstvo je bilo vsestransko, kar so potrdile tudi izjave posameznih upokojencev, ki smo jih povprašali kako se počutijo. Še zaplesali so med seboj in ura se je že bližala napovedanemu koncu tega srečanja. Ko so delavci druge izmene zapuš-

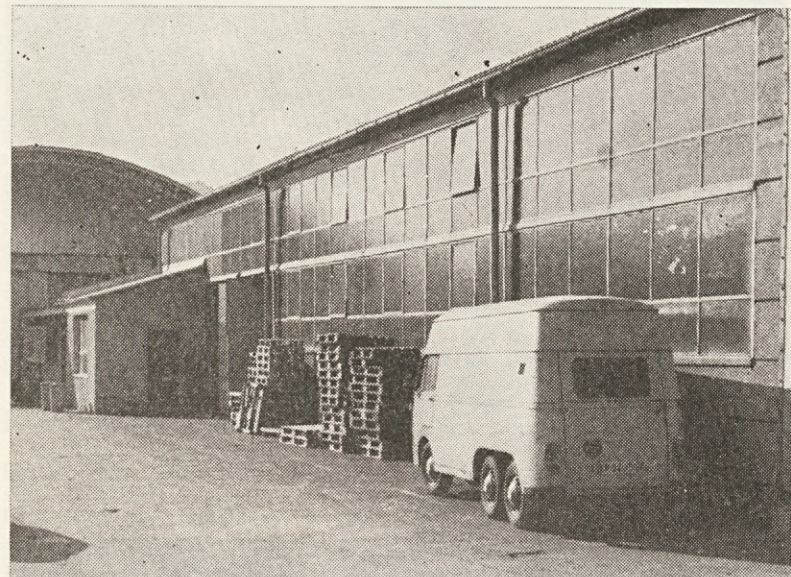
čali svoja delovna mesta, so se tudi naši gostje razšli, toda ne po končnem delovnem popoldnevu, temveč po resnično prijetnem doživetju. Soglasni so bili, da si prihodnje leto želijo ponovnega snidenja, mi pa smo sklenili, da bomo naredili korak naprej in povabili tudi tiste upokoјence iz Trbovelj in Kopra, ki letošnje leto niso bili vabljeni

Milan Seme

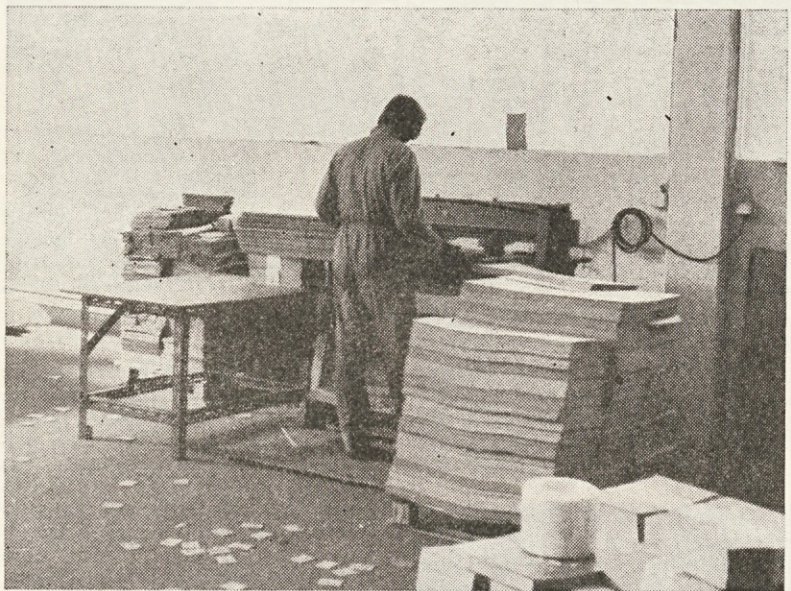

Kakor vidite so naši upokoјenci še zelo mladostni

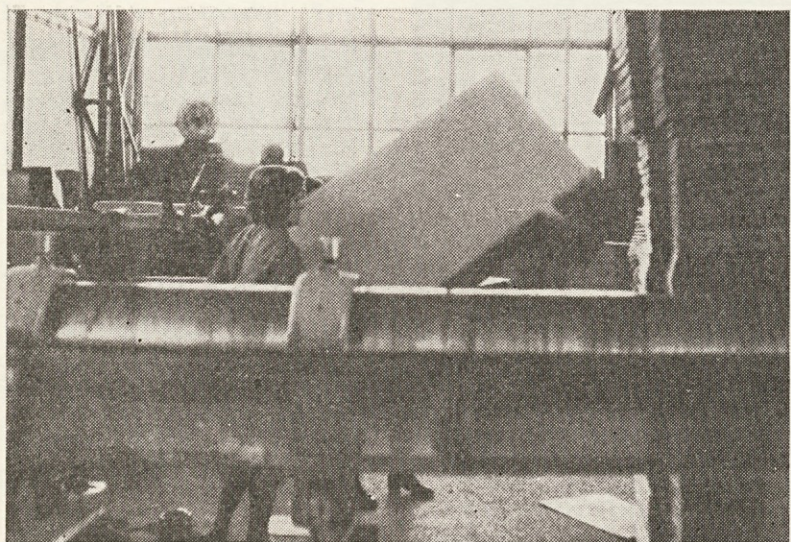
Predstavljamo vam TOZD „Embalažni servis“ Koper

TOZD Embalažni servis: desno stara hala, v ozadju nova hala, ter upravni prostori

Priprava lepenke za nadaljnjo obdelavo

Kljub slabemu ogrevanju je delavkam toplo

Prvo sredo v decembru smo se iz meglene Ljubljane odpeljali v sončni Koper, da bi vam predstavili TOZD »Embalažni servis«.

Pri predstavitvi svoje TOZD so sodelovali: tov. direktor Henrik Kastelič, tov. Silva Trampuž, tov. Fabio Abram in tov. Cecilija Godnič.

Leta 1958 je bila ustanovljena obrtniška delavnica z imenom Embalažni servis, ki je izdelovala leseno embalažo za sadje. Že leto dni pozneje je 16 delavcev začelo tudi z izdelavo kartonske embalaže iz sive lepenke. Toda obrat za leseno embalažo je leta 1964 pogorel in od takrat naprej izdelujejo samo embalažo iz sive in valovite lepenke. Svoje tri obrate so imeli locirane v Kopru in Dekanih (dva obrata), leta 1974 pa so se vselili v sedanjo proizvodno halo, ki so jo zgradili z

lastnimi sredstvi. Hali, ki je velika 480 m² so dozdali poslovne prostore in začeli z gradnjo 1920 m² velike proizvodne hale, ki je bila končana 1975. leta. Ker pa niso imeli sredstev za opremo te hale, so jo 900 m² oddali v najem tovarni Cimos iz Kopra.

S prvim januarjem 1978 se je 29 delavcev organiziralo v temeljno organizacijo združenega dela v sestavi naše delovne organizacije. TOZD izdeluje transportno embalažo, in sicer celotna proizvodnja poteka na osnovi naročil kupcev.

Tov. Kastelič: »Borimo se za vsak dinar, tako da smo pripravljeni izdelati samo nekaj škatel, če kupec tako želi. Če bi redno dobivali osnovni material, bi lahko v prvih letih srednjeročnega obdobja povečali celotni prihodek iz 2 milijard dinar-

jev na 4–5 milijard. Seveda bi bilo to mogoče samo, če bi dobili planirano investicijo — ekscentrični izsekovalni stroj v najkrajšem času«.

Tov. Trampuž: »TOZD nima nobenih investicijskih kreditov. Vse kar imamo, smo ustvarili sami, je rezultat pridnosti kolektiva. Naši delavci so marljivi, čeprav imamo predvsem ne-kvalificirano, priučeno delovno silo iz okolice Kopra. Vsak naš delavec je priučen na več proizvodnih nalogah, tako da dela tam, kjer se pokaže potreba.

Res pa je, da bi v prihodnosti potrebovali kvalificirane delavce papirno predelovalne stroke, kajti ko bosta odšla v pokoj delovodja, bomo ostali brez delavcev s takšno kvalifikacijo«.

V TOZD, ki danes šteje 34 delavcev, deluje od vseh družbenopolitičnih organizacij samo

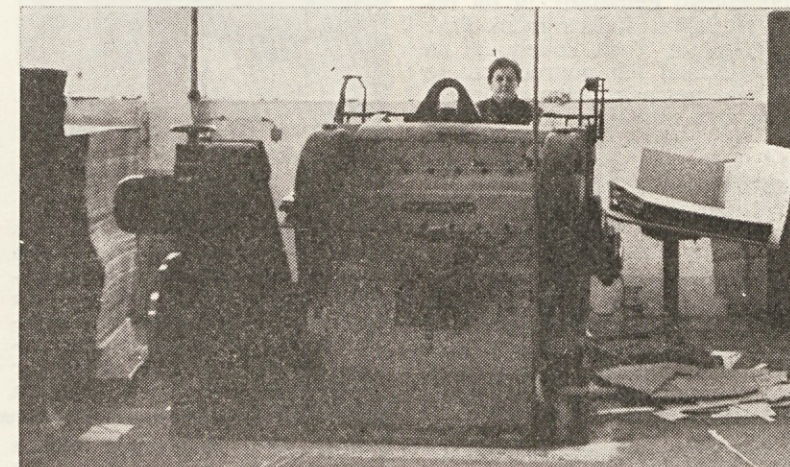
osnovna organizacija sindikata, medtem ko imajo samo dva člana Zveze komunistov in dve mladinki. Delo družbenopolitičnih organizacij je tako zaradi majhnosti TOZD zelo okrnjeno.

Tov. Kastelič: »Trenutno je največji problem pravočasna dobava dovoljene količine osnovnega materiala.

Velik problem pa predstavlja tudi samoupravljanje, saj je število zborov delavcev, referendumov, sej ogranov upravljanja vse večje. Pri nas nismo vajeni tritati s časom, veliko dela poteka še vedno ročno (v upravi), tako da smo težko ob vsem tem delu še dobri samoupravljalci. Poleg tega nimamo ustreznih kadrov, ki bi se ukvarjali s samoupravnimi splošnimi akti, zakonodajo, vsak nov delavec v upravi pa pomeni veliko obremenitev dohodka proizvodnih

Tov. Godnič s svojo sodelavko pri stroju za šivanje embalaže

Izsekovalni stroj

Tudi v stari proizvodni hali je dovolj svetlobe in prijetnega vzdušja

delavcev. Ostali delavci delovne organizacije, še posebej delovne skupnosti skupnih služb bi zato morali pokazati več razumevanja za naše probleme. Temeljne organizacije smo po številu delavcev zelo različne. Prav gotovo je velikim TOZD veliko lažje organizirati samoupravljanje tako kot je treba! Mi pa bi želeli več pomoči delavcev delovne skupnosti skupnih služb. Toda ne takšne kot je dobivamo sedaj, ko nam pošiljajo samo navodila kaj in kako moramo narediti. Mi bi želeli, da vi, se pravi DS SS, naredite to za nas! Mi ne potrebujemo tez za samopravni splošni akt, temveč je dokončno izdelan akt. Poleg tega, ne potrebujemo tako kakor TOZD »Kartonažna« 25 samopravnih splošnih aktov, temveč veliko manj.

Tov. Abram Fabio: »Kot delegat naše TOZD v delavskem sve-

tu delovne organizacije moram reči, da je dnevni red sej delavskega sveta velikokrat zelo enoličen in nezanimiv. Na dnevnem redu so predvsem samopravni splošni akti, skoraj nikoli pa ni govora o pomanjkanju materiala, produktivnosti, investicijah in konkretnih problemih TOZD. Vem, da zakon določa, da morajo o samopravnih splošnih aktih in nekaterih drugih samopravnih odločitvah odločati delegati delavskega sveta, in sem jih tudi pripravljen potrditi, saj popolnoma zaupam delu strokovnih služb. In ravno zato menim, da so nepotrebne predolge razprave ob takšnih vprašanjih. Vse premalo razprav pa je o konkretnih problemih TOZD in tudi sami delegati premalokrat poudarjamo te probleme«.

Tov. Silva Trampuž: »Glede na to, da smo maloštevilna TOZD,

si tudi ne moremo privoščiti lastnega obrata družbene prehrane, tako da hodimo na toplo malico v obrat Jestvine, kjer delavci plačujejo malico z našimi prehrabeniimi boni. Enako velja za počitniške domove! Glede na to, da smo stalno na morju, slabo koristimo počitniške kapacitete domov KTL, se pa zadnje čase pojavljajo med delavci interesi za koriščenje kapacitet počitniškega doma na Veliki planini. Škoda je le, da je slabo oskrbovan, in da je pristop do doma težak«.

Tov. Abram Fabio: »Informiranje poteka v redu in vsak dan opažamo vse večje zanimanje delavcev za bilten in glasilo. V glasilu pričakujemo vse več stvari, ki so življenjskega značaja za TOZD — problem dobave materiala, racionalizacija proizvodnje, produktivnost itd.«.

Po pogovoru sem si ob razla-

gi tov. Abrama ogledala proizvodne prostore, ki so izredno lepi, saj sta hali prostorni in svetli, to je v KTL prava redkost, tako da imajo delavci res dobre pogoje za delo. Med delavci sem prepoznala našo znancko iz sej delavskega sveta, delegatko tov. Cecilijo Godnič, ki mi je zaupala: »Pogoji za delo so dobri in edino kar nas trenutno skrbi je ogrevanje proizvodnih prostorov, saj je peč, ki nas je do sedaj grela pokvarjena. Seveda se ob delu na stroju za šivanje embalaže hitro ogrejemo, še posebej, če je embalaža velika. No, menim, da bo tudi ta problem kmalu rešen!«

Delavcem TOZD »Embalažni servis« se še enkrat zahvaljujem za sodelovanje in topel sprejem v sončnem Kopru.

Tatjana Čerin

Delo v novi hali

Predstavljamo vam...

Tokrat se vam oglašamo iz TOZD Kartonažna Rakek. Radi bi vam predstavili zelo aktivnega in marljivega sodelavca tov. Mirka Kavčiča. To poudarjamo tudi zato, ker je tako angažiran, pa tudi večkrat odsoten, da sem ga težko dobila, da bi nekaj povedal o sebi in svojem delu.

Najprej me je zanimalo, koliko časa je že pri nas zaposlen in kakšno je njegovo delo?

Prišel sem iz Ljubljane in sem najprej delal v centru za krmiljenje proizvodnje kot dispečer. Po letu dni sem prišel na dela in naloge procesnega tehnologa, na katerem delam približno šest let. Vsakozi sem izredno študiral, tako da sem ob delu dokončal I. stopnjo visoke šole za organizacijo dela.

Če se ozrem nazaj na prehojeno pot v TOZD Kartonaži, od začetka, ko nas je bilo zaposlenih približno 140, pa vse do danes, ko nas je zaposlenih 260, lahko ugotovim, da se je marsikaj spremenilo, predvsem na mojem delovnem mestu, v pripravi dela. Predvsem se je spremenila tehnologija, z modernizacijo strojne opreme v TOZD, saj se je bistveno spremenil delež izsekane embalaže. Se vedno pa ugotavljam, da je razvoj sekane embalaže področje, kjer bo potrebno vložiti še veliko truda in dela, da bomo razvili sodobnejšo embalažo, in da bomo na tržišču konkurenčni. Prav v zadnjem času sodelujem na enem izmed teh področij, to je na zelo perspektivnem področju programa embalaže za sadje, ki ga iz objektivnih razlogov do sedaj nismo uspeli realizirati. Glavna vzroka sta predvsem pomanjkanje materialov in neresen tehnološki postopek pri impregnaciji valovitega kartona. Pri izdelavi tega programa sem se seveda skupaj s predstavniki naše prodaje, zelo angažiral in vanj vložil veliko svojega dela in truda. Obiskoval sem tudi posamezne kupce, ki so pokazali velik interes.

Poleg teh, bi rekel »dodatnih« del, oziroma programov pa opravljam dnevno različne naloge v pripravi proizvodnje.

»Smatram, da bomo morali v bodoče več pozornosti posvetiti prav razvoju novih vrst embalaže, da bomo lahko bolje izkoriščali svoje tehnične kapacitete, da bomo bolj konkurenčni na našem tržišču, ter, da bomo boljše in več proizvajali.«

Mirko, vsi vemo, da ste poleg svojega rednega dela in zaposlitve tudi zelo aktiven družbenopolitičen delavec. Kaj pa bi lahko o tem svojem delu, ki je prav tako zahtevno in utrudljivo povedali?

Tov. Mirko Kavčič

Da, res je, kar precej sem tudi po tej strani zaposlen. Tako sem na nivoju delovne organizacije predsednik odbora za spremljanje samoupravne organiziranosti in usklajevanje samoupravnih splošnih aktov ter predsednik enake komisije na ravni TOZD.

Prav glede dela tega odbora smatram, da smo v tem letu naredili ogromno in vložili mnogo truda v samoupravno organi-

ziranost, še posebej na področju samoupravnih splošnih aktov. Zaradi določil Zakona o združenem delu, smo morali precej aktov na novo sprejeti oziroma jih uskladiti. Vendar proces še ni zaključen, tako da se delo še vedno nadaljuje z nezmanjšanim tempom. To bo še naprej stalna naloga vseh samoupravljalcev, poudarjam nas vseh, saj je bilo dosedaj marsikdaj delo odbora prepuščeno odboru samemu. Ko pa smo določen samoupravni akt sprejeli, smo doživljali vsemogoče kritike. Mislim, da bi se morali vsi zavedati, predvsem pa najodgovornejši delavci, da so procesi samoupravljanja najtesneje povezani z dobrimi gospodarskimi rezultati.

Moje nadalnje politično in družbeno delo je na občinskem komiteju ZK Cerknica, kjer opravljam naloge izvršnega sekretarja za družbenopolitični sistem. Tudi to delo me precej zaposluje, ker je zahtevno in odgovorno.

Aktivno sodelujem tudi v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah TOZD, kjer skušam s svojim sodelovanjem pomagati tako pri strokovnem kot političnem delu. Prav iz izkušenj in prakse tega delovanja vem, da se že več let ponavlja problem preobremenjenosti določenega števila delavcev z najrazličnejšimi funkcijami. Pri nadaljnjem kadrovanju bi morali vključevati vse širši krog delavcev. Večkrat ugotavljamo na sestankih nesklepnost, ki pa je tudi odraz preobremenjenosti posameznih delavcev z številnimi funkcijami, ki jih seveda ne morejo ustrezno opravljati. To pa je škoda, saj je vsak delegat delegiran iz svoje neposredne sredine, iz baze, ter prenaša njena stališča in odloča v njenem imenu. Zato bi moral sodelovati na vseh sejah, kakor je delegiran. Prav zato še enkrat poudarjam, naj bi se funkcije tako družbenopolitičnega delavca kot delavca le na širši krog delavcev!

Milena Breclj

Inovatorji

(nadaljevanje s 4. strani)

nim delom deset delavk in seveda ob manjšem fizičnem naporu.

Tov. Habič in Mavsar, kakšen je ekonomski efekt LW linije v primerjavi z prejšnjim ročnim delom?

Dohodek osmih ur dela na LW liniji je približno 7140 din, medtem ko je bil na tekočem traku 2800, din z boljšo kvaliteto na LW liniji.

Zadovoljni smo lahko, da se pojavijo sem in tja lastovke, ki pa žal še niso prinesle pomladi na področje inventivne dejavnosti. Zato je prav, da jim damo moralno podporo, tovariši iz DE-20 so bili pohvaljeni za svoje delo na DS TOZD, ter da jih tudi primerno materialno nagradimo, v skladu z samoupravnimi akti in delom, ki so ga vložili.

Večkrat lahko slišimo, da odvajamo premalo sredstev za inventivno dejavnost, da jo tudi premalo podpiramo in obravnavamo, tudi v stimulativnem smislu.

Na žalost je ugotovljeno tudi to, da v SR Sloveniji potrošimo veliko denarja za poslovno reprezentanco, in da so se v naši TOZD stroški reprezentance povečali 1,76-krat, medtem ko po zaključnem računu iz leta 1978 nismo potrošili nobenih sredstev za inventivno dejavnost.

Anton Čož

POZNA

Učitelj se trudi, da bi učencem razložil, kaj pomeni beseda »anarhizem«. Ob koncu napore ure vpraša Blaža, če pozna kakšno skupino, katere namen je, da bi vse porušila...

— Poznam. to so kegljači...

Ob rob NNNP

Balinarsko prvenstvo v Lepenki

Akcija NNNP je minila. Kot vsako večje srečanje je bilo treba tudi to akcijo zaključiti kot se šika. V naši domovini velja prelepa navada, da ob zaključku prireditve oziroma dogodka večjega značaja za naš razvoj, za krepitev moči delavskega razreda ali kakšne sijajne delovne zmage, priredimo dostojen likof v obliki prelepega, v srce segajočega govora, več ali manj skromne pojedine, ljudskega rajanja... itd. Pri tem vsi vemo, da smo se zares dobro odrezali, kar daje delovni zmagi občudovanje, dokler ne nastopi dejstvo, »vino veritas«, ko začno nekateri hudobneži kritizirati, vendar to že več ne spada v ta članek.

Ker se v Lepenki zavedamo velikega pomena teh prireditev, smo na sestanku OO sindikata sklenili v okviru akcije NNNP organizirati balinarsko tekmo-

vanje. Pomembnost te odločitve ni treba posebej pojasnjevati! Balinanje je nadvse zanimiv in zdrav šport, ki krepi telo in duha. Tisti, ki ne znajo preklinjati, pa se lahko tega naučijo.

Ob pričetku tekmovanja je bil zreb, ki je določil kdo s kom tekmuje. Marsikomu so se naježili lasje, ko je ugotavljal, da nasprotniku ne bo kos.

Stadion na Poljani je bil v dneh tekmovanja nabito poln. Prihajali so tekmovalci, da bi občudovali mojstrovine svojih eventualnih, bodočih nasprotnikov, žene, da bi opazovale športno obnašanje svojih soprogov in sodelavci, da bi navijali za svoje delovne tovariše.

Čeprav so bila srečanja v solo tekmah zelo kvalitetna, pa so bila srečanja v dvojicah daleč zanimivejša. Nasploh, prava pasja za ušesa. Vem, da si ne morete niti zamisliti, kako so naši

balinarji duhoviti, kako izostren čut za humor imajo in kako zelo obvladajo taktiko propagandno-psikološke vojne. Zares dostojno akcije NNNP!

Tisti, ki dobro poznate ta šport, sigurno veste, da ni dober balinar niti trenutek tiho. Tako je imel gledalec možnost slišati in dobiti natančno sliko o vseh napakah balinarske staze, o kvaliteti balinarskih krogel in videti nešteto mojstrskih približanj in še lepših strellov, čeprav je nekaterim tekmovalcem pri tem nagajal trebuh, drugim pa tisto kar visi pod njim.

Rezultati srečanj dokazujejo, da so tekmovalci vzeli srečanje resno. Na srečo nekaterih se je igralo samo do 13 točk, kar je verjetno marsikomu pomagalo, da mu ne bo potrebno dvigniti rok od tega prelepega športa za nedoločen čas.

Povsem drugačno od vzdušja, je bilo vreme. Dež, ki je nimalokrat nastopajoče popolnoma presenetil, je samo tekmovalce raztegnil za dva tedna.

Ker je pač tekmovalstvo potekalo v okviru akcije NNNP, sem si kot informator dovolil zastaviti nekaj vprašanj nastopajočim. Vsi so točno vedeli, kaj pomeni kratica NNNP in kakšne so naše dolžnosti ob tem. Le neki nadobudnež mi je razložil, da kratica od zadaj naprej pomeni »Popolnoma Nič Nismo Naredili«, vendar mu ni verjeti, ker je večina tekmovalcev zaposlena v neposredni proizvodnji in dela na normo, pa tudi sicer je to slišal v »oštariji«.

Po izjavah udeležencev je sodeloval, da balinarski šport v Lepenki ne bo zamrl, temveč se bo širil, kar ne bo nobeno presečenje, glede na dosedanje tradicije. Presenečenje bi bilo kvečjemu prvo mesto naših balinarjev ali dobra uvrstitev v tržiški trim ligi prihodnje leto.

Ob koncu tekmovanja so dobili najboljše uvrščeni v dveh balinarskih disciplinah kot priznanje za svoj uspeh kolajne.

Franc Štrukelj

V začetku novembra je bil za delavce naše delovne organizacije organiziran desetdnevni AKTIVNO-REKREACIJSKI odmor v Zeleni laguni pri Poreču. Udeležilo se ga je trideset delavcev, ki so jih določile OO sindikata posameznih TOZD. V glavnem so to bili delavci, ki so že najmanj 15 let v naši delovni organizaciji.

Namen tega odmora je bil, da bi ugotovili osnovno zdravstveno stanje in funkcionalne sposobnosti vsakega udeleženca, in sicer pri prihodu odnosno pri odhodu s te rekreacije. Vsi udeleženci so bili pri prihodu na aktivni odmor zdravstveno pregledani in na osnovi teh pregledov jih je zdravnica razvrstila v skupine. Rekreacijski programi so bili tako pripravljeni, da je imel vsak udeleženec dnevno 4-5 ur aktivne rekreacije, in to predvsem:

- jutranjo telovadbo,
- kolesarjenje,
- kegljanje,
- streljanje,
- balinanje,
- plavanje itd.

V hotelu DELFIN, kjer so prebivali udeleženci, jim je bila na voljo tudi savna ter bazen.

Skratka, vsak udeleženec je imel možnost vsestranske rekreacije, saj so bila na voljo razna športna igrišča in rekviziti.

Skoraj vsi udeleženci so se pohvalno izrazili o tej aktivni rekreaciji in želja vseh je bila, da bi tudi v prihodnje organizirali podobne rekreativne dejavnosti, predvsem za starejše delavce.

Ob koncu rekreacijskega odmora smo med udeleženci naredili kratko anketo in dobili naslednje odgovore:

Pri jutranji telovadbi

NADA KOREN (DE-10):

»V Kartonažni sem že 20 let in še nikdar nisem bila na tako organizirani rekreaciji. Najraje sem plavala in menim, da bi lahko bilo dnevno še več rekreacije. Tudi organizatorji rekreacije so svoje delo dobro opravili, tako da nisem imela nobenih težav.«

ANICA COLARIČ (TOZD PAKO)

»Aktivni odmor mi je bil zelo všeč. Predvsem zaradi tega, ker so bile na programu razne športne panoge. Na takšnem rekreiranju sem bila prvič po 18. letih, kolikor sem v KTL, in menim, da bi s to rekreacijo morali naslednje leto nadaljevati.«

FANI OKOREN (TOZD) Kuverta

»Okrevanje mi je bilo zelo všeč, zato menim, da bi ga bilo treba razširiti na večje število delavcev. Najraje sem plavala, toda tudi ostale športne panoge so mi bile všeč, predvsem tiste, ki smo jih izvajali izven hotela. Deset dni takšne rekreacije je ravno dovolj!«

PAVLA ČANČULA (TOZD Kartonažna Rakek)

»Zelo sem vesela, da sem se lahko udeležila tega aktivnega odmora.«

V glavnem sem se udeležila vseh oblik vsakodnevne rekreacije, ki je bila prilagojena našim letom in ni bila prenaporna. Dnevi so zelo hitro minevali, in ko bom spet doma, bom našim delavcem priporočala, da se v naslednjem letu udeležijo tega okrevanja.«

TANJA JESIH (DS SS)

»Čeprav sem že 17 let v KTL se do sedaj še nisem udeležila takšne rekreacije. Najraje sem igrala mini golf pa tudi namizni tenis mi je šel od rok. Utrujena nisem bila nikdar, zato smatram, da bi lahko bilo rekreacije še več.«

Všeč mi je bilo to, da smo bili tukaj udeleženci iz vseh TOZD in DSSS, tako da smo se spoznali med seboj. Tudi jaz menim, da bi s tem načinom rekreacije morali nadaljevati!«

M. P.

smučarji! pozor!

Pred nami je nova smučarska sezona. Zanj smo se v letošnjem letu dobro pripravili, tako da bomo pripravili vsaj štiri enodnevne izlete v Kranjsko goru, na Krvavec, Stari vrh ali kam drugam.

Prav tako bomo organizirali prvenstvo KTL v veleslalomu in to, če se bo le dalo, v Kamni gorici, kjer ima TOZD Jelplast na voljo zelo lepo žičnico. Upamo, da bo dovolj snega.

Tudi letos bomo sodelovali na smučarskih igrah papirničarjev Slovenije, katerih organizator je letos »Aero« Medvode.

Sankači TOZD Lepenka pa bodo organizirali sankške tekme pod Storžičem, na katere nameravajo povabiti tudi sankče iz ostalih TOZD.

Organizirali bomo tečaje smučanja in upamo, da jih bomo tudi uspešno izpeljali. Skratka, program je izdelan, upajmo le, da bo dosti snega in naših delavcev — smučarjev, ki bodo pripravljene sodelovati.

M. P.

MIRJANI v spomin

Gledam u tamnu i tužno noć
u kojoj poneka svetiljka drema
svi smo tužni Mirjana
jer tebe više nema.

Vozimo se iz tvog zavičaja
u našim srcima bol u očima suze
zašto ta prokleta sudbina
baš tebe uze.

Znaj Mirjana, ni tvome ocu ni majci
ni nama, nikome nije lako
svi se mi tješimo riječju
a suđeno je tako.

Gledam u tamnu i tužno noć
u kojoj više svetiljki nema
nema ni tebe Mirjana više
al' živi tvoja sjena.

Marica Petković

Bil je sončen novemberski dan.
Tako si hitela, da bi ga preživela
čim lepše. Nisi slutila, da bo
hitenje zate usodno.

Ko smo zvedeli za tvojo smrt,
smo onemeli ob misli, da te ne
bomo videli nikoli več.

Delavci temeljne organizacije
Papirna konfekcija še danes ne
moremo verjeti, da smo te izgubili.
Tako si se veselila življenja,
saj si bila tako mlada in polna življenja.
Bila si sodelavka, ki je skrbno in dobro opravljala
svoje delovne naloge, zaradi česar smo te imeli radi.
Pa ne samo zaradi tega!

Bila si vedno vesela in nasmejana
in svoje veselje si vnašala tudi med nas.
Take se te bomo vedno spominjali.

Sodelavci

keglanje

Kegljišče v Cerknici je bilo prizorišče prvega preglednega turnirja kegljačev KTL.

Žal sta na turnirju nastopili samo dve ekipi od predvidenih in sicer ekipa TOZD »Kartonaža« Rakek ter TOZD »Kartonažna« Ljubljana.

Prva tri mesta so zavzeli kegljači iz Rakeka, in sicer:

1. PUNTAR JULIJAN 436 kegljev
2. MULEC STANE 414 kegljev
3. ZALOŽNIK TONE 402 keglja

V januarju bomo nadaljevali s preglednimi turnirji in to v Ljubljani, Trzinu, Radovljici itd. Vključiti nameravamo tudi ženske ekipe, tako da bomo za letne športne igre res dobro pripravljene.

M. P.

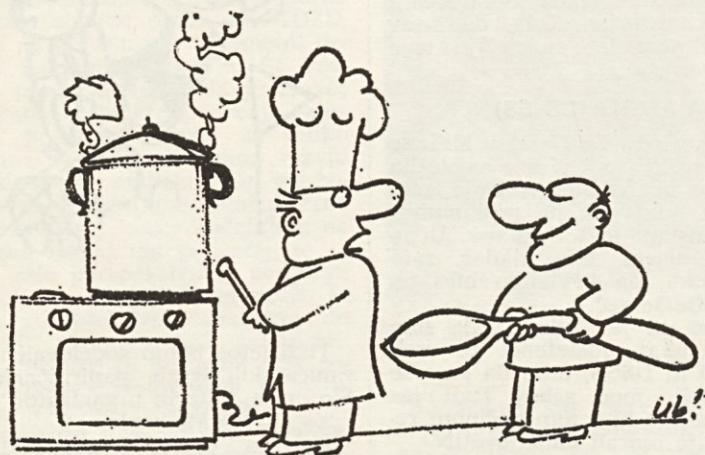

Že bliža kraj se leta,
poglejmo, kakšen rezultat se nam obeta,
z oceno zdaj na plan,
da popravimo, če treba, jutrišnji si dan.

Vse leto mi smo se potili,
da nove samoupravne akte smo rodili,
vsi forumi so svetovali, nas učili,
a pravega recepta nismo mi dobili.

Kot običajno sami smo ostali,
pridne delavce v komisije dali.
Smo se potili in garali,
člene sporazumov že na pamet znali.

Zbore delavcev smo sklicevali,
na referendumih se zbrali,
da bi se odločili, po kakšni poti bomo
mi naprej hodili.

— Torej mi prediagaš združitev sredstev! N. UBOVIČ, »Privredni pregled«

— Vrzi jo vendar proč! Ondan so ostro zahtevali, da se te rože ne sme več zalivati!

Z. LENNER, Vjesnik

Kakor bomo zapisali,
take odnose bomo si skovali,
če besede bodo res vsebina,
samoupravna naša, ustavna bo prvina.

Produktivnost naša ni vrlina,
ugotavljal smo na vsaki seji,
vsi radi dobro bi živeli,
hudo težko bo, če denarcev ne bomo imeli.

Nam v Rakeku se up podira,
komisijo tam smo imenovali,
da bi jim prvo pomoč dali.

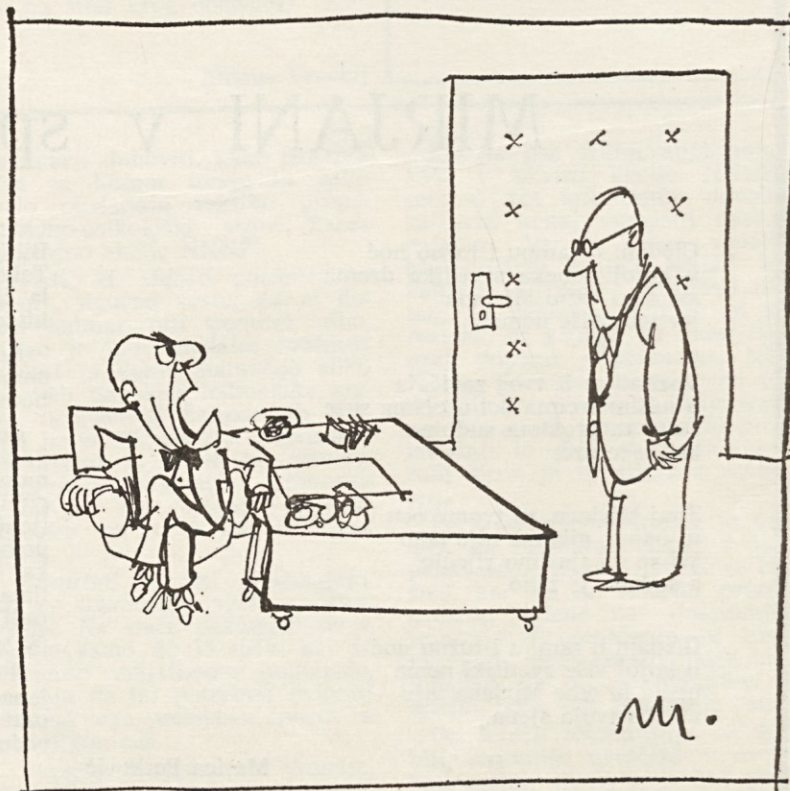
Zato pa PAKO dobre rezultate zbira,
in z Lepenko dobro kontaktira.
Rezultate dela zdaj delita,
nad prihodkom se skupaj veselita.

Kuverti pa proizvodnja raste
pretesne prostore ima že zase,
tud dohodek povišuje
in zlate čase sebi kuje.

Koper se nam približuje,
le nad materialom se pritožuje.
Ker premalo ga dobiva,
se delovni čas v nič izliva.

Na Gorenjskem čisti dober zrak deluje,
saj Jelplast dobro posluje.
Planske obveznosti presega,
izostanki z dela niso več nadlega.

OGLEDALO: RAZBIJALEC KOLEKTIVA

— Povedali so mi, da toliko znate, da se ob vas vsi drugi slabo počutijo!
MILAN MAVER

Že vrabec na veji čivka: »TOZD Kartonažno delitev mika«.
Njih računica je prava,
trenutno tozdiranje je težava.

Skladišče surovin je skoraj prazno,
to delavcem je Valkartona čisto jasno.
Vendar dobro se držijo,
in ritem gospodarstva še lovijo.

TOZD Tika višji dohodek mika,
vendar slabo jim kaže,
če saj poslovno poročilo nič ne laže.

So v delovni skupnosti same skrbi,
kako s TOZD voziti, da se ne zgreši,
Zato poslušajte proizvodnje svet
in rešljiv bo ta zaplet;
klepet, nakupovanje in drugi opravlki,
obremenijo naj z dodatnimi se davki.

Tako veselo na delo vsi skupaj gremo,
rokave zavihat, da drugo leto bolje bo,
saj delavci smo znani,
da vselej v stiski skup smo zbrani.

SREČNO!

Čemu se smejemo...

RIBIŠKA

Pri obali sedi ribič in drži v roki uro budilko in kladivo. Mimo pride neznanec in vpraša ribiča:

»Kaj delate tukaj?«
»Ribe lovim, ali ne vidite?«
»Kako, saj nimate niti trnka?«

»Plačajte mi, pa vam bom pokazal, kako jih lovim!«

In neznanec je dal ribiču nekaj dinarjev... Ribič je nato začel razlagati: »Kadar začne budilka zvoniti, jo držim nad vodo. Ko pride do budilke riba in hoče videti, koliko je ura, udarim s kladivom po ribi.«

»In koliko ste jih takole že ujeli?«

»Vi ste tretji«, je odgovoril ribič.

SMRTNI PRIMER

Pepe je prišel na pošto, da bi poslal brzojavko pa vpraša poštarja: »Ali je kaj popusta za brzojavko, če je v njej smrtni primer?«

»Polovična tarifa«, odgovori poštar.

»No, potem pa napišite«, nadaljuje Pepe, takole: »France, pridi v nedeljo, koljemo svinj...«

BIOLOGIJA

Janezek, naštej mi nekaj letičih sesalcev.

— Netopir, potem... stevardese v letalih...

DA BOLJE SLIŠIJO

— Zakaj se nekatere ženske obračajo stran, če kdo nedostojno govori?

— Ker imajo ušesa ob strani...

● Sosed Janez: STVAR NA MESTU

Andrej Novak

DOKAZ

— Kaj res verjameš svojemu možu, da hodi vsako nedeljo na ribolov, kot govori...?

— Seveda mu verjamem.

— Le kako moreš biti tako prepričana, da ne laže?

— Ker se vedno vrača domov brez rib... Torej ima čisto vest.

IZNAJDLJIVOST

— Očka, daj mi 5 dinarjev.

— Ne morem, sinko, nimam...

— Če mi daš 5 dinarjev, ti povem, kaj je mami včeraj rekel poštar...

— Na, tukaj je 10 dinarjev. Hitro povej.

— Rekel je: Prinesel sem priporočeno pismo, tukaj podpišite.

NEKJE MORA...

— Ali veš, kdo je operni pevec?

— Ne...

— Tisti, ki v operi odpre usta in izkoristi tisto, česar pri ženi ne more...

VSAK POL

— Si še vedno zapisuješ, kaj si kupil v trgovini?

— Da, do petnajstega v mesecu.

— In potem?

— Potem si pa v trgovini zapisujejo.

SE HUJE

— Zakaj pa tako čemerno gledaš?

— Bil sem z ženo v kinu, pa sem sedel poleg zelo čednega dekleta...

— Oh, to pa res ni nič takega. Jaz sem bil v kinu z zelo čednim dekletom, pa sem sedel zraven svoje žene...

PRIHRANEK

— Si se res zaljubila na prvi pogled?

— Res. Vedno naredim tako, ker s tem prihranim čas...

SOTRPINA

Mihec prinese iz šole zelo slabo spričevalo in ga pokaže neporočeni teti...

— No, teta, zdaj si pa lahko podava roke... zine mladi nado-budnež.

— Zakaj pa, dete moje?

— Oba sva obsedela...

TURISTIČNA

Turisti ogledujejo živino na paši pa nekdo vpraša pastirja:

»Ali vam daje tale krava mnogo mleka?«

Ne, sploh ne daje«, odgovori pastir.

»Zakaj pa ne?« se zanima turist.

»Ker je žival, ki jo kažete, vol!« odgovori pastir.

NESREČA

Avtomobilist je podrl pešča, ki se mu — na srečo — ni nič hudega pripetilo, le malce preplašeno je gledal okoli sebe.

»Nič hudega, zberite se vendar, zberite se!« ga je tolašil šofer.

»Na koliko delov pa sem se raztreščil, da se moram zbrati?«

NI DOUMEL

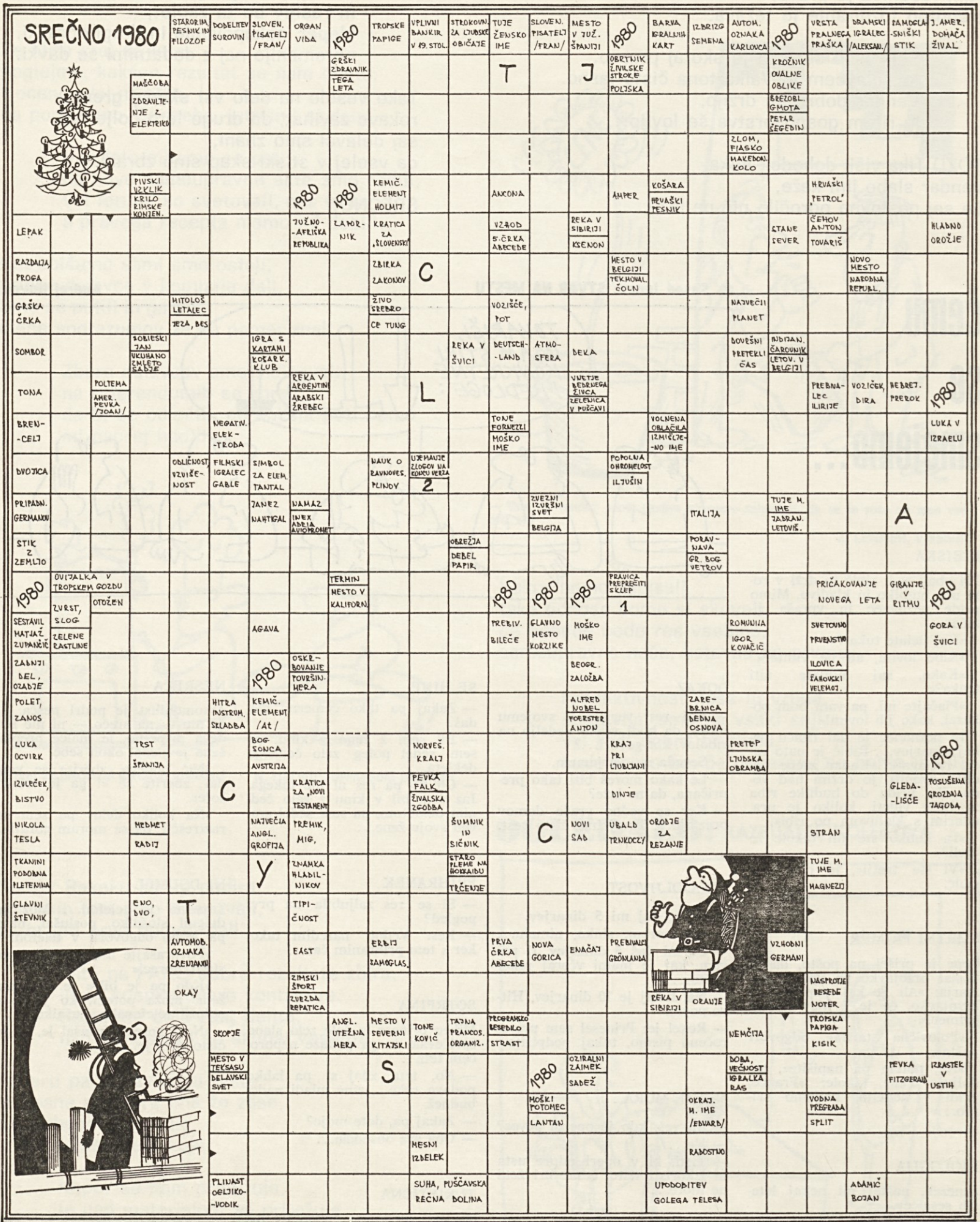
Zazvonil je telefon... Mož je dvignil slušalko, poslušal, nato pa jezno odgovoril v telefon:

»Povprašajte meteorološko postajo, norec!«

»Kdo pa je bil?« je vprašala žena moža potem, ko je le-ta odložil telefonsko slušalko.

»Neki norec! Vprašal je, če je čisto ozračje...!«

Nagradna križanka.

Nagradna križanka

Med pravičinimi reševalci bo izžrebanih 5 nagrajencev:

1. nagrada — 250 din
2. nagrada — 200 din
3. nagrada — 150 din
4. nagrada — 100 din
5. nagrada 100 din

Podelili bomo tudi 10 tolažil-
nih nagrad!

Rešitve oddajte osebno ali pa pošljite v zaprti kuverti z oznako »Nagradna križanka« na naslov: **Oddelek za samoupravljanje in informiranje**, Čufarjeva 16, Ljubljana, najkasneje do 20. januarja, 1980.

Nagrade so podeljene:

V prostorih informativne službe je bilo 11. decembra žrebanje pravih rešitev nagradnega rebusa.

Od 138 poslanih rešitev je bilo izžrebanih pet pravih rešitev:

I. nagrada 250 din

FREDI PEVCIN, DE—IO

II. nagrada 200 din
MILICA MILOSEVIC, DSSS
III. nagrada 150 din
MILAN BUCAN, DSSS
IV. nagrada 100 din
ALOJZ VINER, Rakek
V. nagrada 100 din
BREDI MAHNE, Rakek

